

Чому решта книжок про Бенксі — це ла*но.

Бо. Вони. Нудні.

Повірте. Я їх не читав. Але це ясно з першого погляду. Вони проводять ці свої дослідження і таке інше ла*но, тусуються з Бенксі, вилізуючи йому все, до чого дотягнуться, і пишуть свою дурню. Отже, якщо у вас є гроші тільки на одну книжку з тих, які заробляють на імені Бенксі, — то купіть цю, а інші вкрадіть. Але, замчаймо, якщо ви зберете їх усі, то будете як справиний фанат. Та в кожному разі найкраще купити саме цю.

CarpetBombingCulture 2012

Мета цієї книжки — задокументувати естетичну вуличного мистецтва. Її створено без участі художника й навіть власників самих стін. Як видавці, ми зобов'язані попередити, що не заохочуємо до малювання графіті там, де це заборонено. Тож ми попереджаємо.

Немає жодних доказів того, що автор зображень, вміщених у цій книжці, — художник, відомий як Бенксі. Їх просто використано як твори мистецтва, репрезентативні для його «стилю».

Жодну частину цієї публікації не можна відтворювати або передавати в будь-якій формі чи будь-якими засобами без попереднього дозволу видавця. Будь-яка копія цієї книги, випущена видавцем у м'якій чи твердій обкладинці, продається за умови, що її не можна продавати, позичати, перепродавати, здавати в оренду або іншим чином позирувати без попередньої згоди видавця у будь-якій обкладинці, крім тієї, в якій її видано, і без накладання аналогічної умови, в тому числі висловленої цими словами, на наступного покупця.

Інформація та ілюстрації в цій книжці ґрунтуються на матеріалах, що їх надали видавцю партнери. Хоча для забезпечення точності було докладено всіх зусиль, видавець за жодних обставин не несе відповідальності за будь-які помилки чи упущення. Однак ми охоче розішлемо списки помічених помилок із виправленнями, показаними великими літерами. Авторське право щодо всіх доробків належить авторові.

Вихідні дані цієї книжки можна подивитися в каталозі Британської бібліотеки.

Вперше опубліковано у Великій Британії у 2012 році під грифом Carpet Bombing Culture, електронна пошта: books@carpetbombingculture.co.uk
© Pro-Actif Communications

Укладач і редактор: Гейрі Шоув (Gary Showe)

Автор тексту: Патрік Поттер (Patrick Potter)

Дизайн оригіналу: Лі Крочлі (Lee Crutchley)

Надруковано на природному переробленому матеріалі (тобто на папері).

ХТО ХОЧЕ СКАЗАТИ, ЩО КНИЖКИ ПРО БЕНКСІ ВЖЕ НЕ ТІ,
ЩО КОЛИСЬ, СТАВАЙТЕ В ЧЕРГУ ТУТ.

БЕЗ-ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Коли компанія *Carpet Bombing Culture* запропонувала мені написати цю книжку, я спробував захватитися. Вони знайшли мене зі згасю мисливських фреток у бедуїнському селі в серці марокканських гір, де я перебував, заробляючи собі на черствий окрасць тим, що розважав місцевих чоловіків танцями при світлі вогнища. Мене чимось накачали, і через кілька днів я пролинувся в Лондоні. Написати книжку про людину, про існування якої (якщо вона взагалі існувала) достеменно нічого не відомо, наповнити цю книжку картинами, які написав точно-невідомо-хто? Напевно, на дослідження виділено величезний бюджет? Я заплакав. Мені дали ляпаса, щоб я замовк. «Треба діяти негайно, поки тіло ще не охолело! — прогарчали вони. — Друкуємо за три дні». Рукопис було написано у підвалі в Шордичі на зворотах фальшивих баннот. Замість чорнила були мої сльози. Я чітко пам'ятаю, як підпалив маленький човен і відправив його у плавання в старій іржавій ванні, наповненій сечею бомжів, — символічний жест прощання з будь-якою надією на те, що коли-небудь мене серйозно сприйматимуть як письменника. До біса минуло! Мене знищено. Так само, як і вас, насамперед за те, що ви захотіли стати частиною цієї шаради. Як завжди, *Carpet Bombing Culture* годує вас мішанною брехні, напівбрехні й на три чверті брехні, тамуючи ваше наївне й жахливе прагнення до істини.* Вперед. Нехай щастить.

* Це стосується й гарних малюнків. Якщо ви впевнені, що ми вклучили сюди витвір якогось провідисвіта з третьої ліги й неправильно вказали авторство, — озвіться. Просто зателефонуйте на нашу гарячу лінію, номер 0800-8ankzuytorse (потім натисніть кнопку 3), і вправте нас.

* ЮРИДИЧНА ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ: Якщо ви співробітник правоохоронних органів, працюєте на уряд, або якщо ваша єдина мета в опрацюванні цієї теми — якось чином використати зміст або думки, викладені далі, проти художника чи самих укладачів, то ви повинні негайно відкласти книгу, не читаючи далі.

ЯКЩО НЕ МОЖЕШ ВИГРАТИ, ПЕРЕКИНЬ ШАХОВУ ДОШКУ

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

ВИ СТАНОВИТЕ ЗАГРОЗУ ПРИЙНЯТНОГО РІВНЯ

(ЯКБИ БУЛО НЕ ТАК, ВИ Б УЖЕ ПРО ЦЕ ЗНАЛИ)

Графіті — це різновид партизанської війни. Це спосіб вирвати владу, територію і славу з рук більшого й краще оснащеного ворога. Колись Бенксі назвав це «помстою». Але кому і за що мститися? На початку 1990-х років ми стали свідками приходу до влади політичного класу, який тримався на розкручуванні та широких усмішках. Тоні Блер проголосив кінець класової війни. Ідея про те, що для успіху достатньо позитивного настрою, закріпилася у Великій Британії, тоді як корпоративна культура зміцнювала своє панування. Тим часом поїзди продавали, щоб заробити мільйони в інтересах фінансистів, переважно за гроші платників податків.

«Поставити тег — це також відплата. Якщо залізнична компанія вам не належить, ви принаймні можете пописати вагон».

Бенксі, Інтерв'ю Сайману Гаттенстоуну,
The Guardian 2003

Весь цей час Бенксі не переставав стверджувати, що вся ця «крута Британія» — лайно. Він був маленьким хлопчиком, який сказав, що король голий. Його кампанія була масовою і проходила як добре спланована війсьнова операція. Він, здавалося, був усюдишчим.

Він нагадав нам, що ми — не більше ніж щури. Стосовно того, що ми — найнижчий клас, він мав рацію, соціальна мобільність за рони нового лейборизму суттєво знизилася. Прірва між «багатими» й «бідними» швидко збільшувалася. Держава відмовилася від контролю над капіталом водночас із посиленням контролю над громадянським суспільством під прикриттям

антитерористичних законів. Новий лейборизм підірвав громадянські свободи з таким самим ентузіазмом, як і державу загального добробуту. Але щури Бенксі також мають потужний інстинкт самозбереження. Він наділив їх імітаційністю й хитрістю — рисами, украй потрібними в беззальній культурі сьогодення. Вулична творчість Бенксі нагадує вам не тільки про те, що влада все ж таки існує й працює проти вас, але й те, що влада не надто ефективна. Її можна й треба обманювати.

Бенксі — мислячий вуличний художник.

Якби він таким не був, чи написав би він це...

«Певні злочини стають невинними чи навіть славними завдяки своїй величчю, кількості й надмірності».

І в цьому велика пародійність усіх робіт Бенксі. Завдяки повторенню й масштабу будь-який голос може стати потужним. І це показує, які хисткі насправді підвалини влади. Ми всі вразливі до цієї какофонії, яку чуємо, цього страхітливого хору ідей, що затоплює нас через рекламу та засоби масової інформації. Він немінуче гіпнотизує й сплентичує. Велике вуличне мистецтво викриває цей процес і висміює його. Використовуючи певну символіку, оформлення чи спосіб спілкування, він показує, що таке всевладдя — лише театр. Сміючись над виставою, ми підтримуємо її силу та звільняємо трохи місця для оригінальної думки.

Але тільки трохи. Не перевищуючи прийнятного рівня загрози.

ШАНОВНИЙ БЕНКСІ!

ЩО Ж, Я НІКОЛИ НАВІТЬ НЕ НАМАГАВСЯ ВИСТЕЖИТИ ТЕБЕ. ВИБАЧ. НАПЕВНО, Я МАВ БИ КОГОСЬ ПРО ТЕБЕ РОЗПИТАТИ. ПРОСТО ПОДУМАВ, ЩО КРАЩЕ БУДЕ ВСЕ ВИГАДАТИ. ТАК Я ПРИНАЙМНІ ЗНАТИМУ, НАСКІЛЬКИ ЦЕ ПРАВДА. АЛЕ Я ТЕБЕ ЛЮБЛЮ, І НЕНАВИДЖУ ТЕБЕ, І МЕНІ ДО ТЕБЕ БАЙДУЖЕ. НАСПРАВДІ Я ЗАРАЗ ЗА ТОВОЮ СТЕЖУ. Я В ТЕЛЕФОННІЙ БУДЦІ. ПРЯМО ЧЕРЕЗ ДОРОГУ.

НЕЗВАЖАЮЧИ НА ВЕСЬ ЦЕЙ ГАЛАС НАВКОЛО ТЕБЕ, МЕНІ ЗДАЄТЬСЯ, ЩО Я ВИРІС У ТІЙ САМІЙ ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ, ЩО Й ТИ, І ТАК САМО БАЧИВ, ЯК ВОНА СТАВАЛА ДЕДАЛІ ПОТВОРНІШОЮ Й ЖАДІВНІШОЮ, І З КОЖНИМ РОКОМ УСЕ ПОРОЧНІШОЮ. ТОМУ ЗА ЗАКОНОМ ОБЕРНЕНОЇ ПРОПОРЦІЇ, КОЛИ ВСЕ ДОВКОЛА ОПИНИЛОСЯ ГЛИБОКО В ЗАДНИЦІ, ЛЮДИ, ЯКІ НАМАГАЮТЬСЯ БУТИ ПОЗИТИВНИМИ, МЕНЕ ВИБІШУЮТЬ, А ЛЮДИ, ДОСТАТНЬО СМІЛИВІ, ЩОБ БУТИ НЕГАТИВНИМИ, НАВПАКИ ПІДБАДЬОРЮЮТЬ. ОСЬ ЧОМУ Я ВСЕ ЩЕ ЗНАХОДЖУ ЧАС НА ТЕБЕ. ХОЧ І МАВ БИ ВЖЕ ЗНУДИТИСЯ Й ЗАВИТИ, Я ДОСІ ПРУСЯ ВІД СВІЖЕНЬКИХ АКТИВ ВАНДАЛІЗМУ. ЯК І ВСІ, ХТО ПОВЕДЕНИЙ НА ВУЛИЧНОМУ МИСТЕЦТВІ, Я ПІДПИСАНИЙ У GOOGLE НА НОВИНИ ПРО ТЕБЕ.

ТОЖ ДЯКУЮ, ЧИ ЩО.

З ЛЮБОВ'Ю
ДЖО ПАВЛІК

P.S. ТИ НЕ ДУМАВ ПЕРЕЇХАТИ ДО Л.А.?

